Fortepiano - ”Zsiráf”

Bútorgyűjtemény

Leltári szám:	51.221.1
Alkotó:	Heubeck, Conrad / kivitelező
Készítés ideje:	1810 - 1820
Készítés helye:	Erlangen
Anyag:	aranyozott bronz veret; fenyőfa; jávorfa (juharfa); mahagóni
Technika:	borítás
Méretek:	szélesség: 121 cm magasság: 236 cm mélység: 55 cm

A konzolasztalszerű alsó részt négy, hermás díszítésű, faragott láb hordozza. A pedálszerkezetet keretbe foglalt csürlőidom takarja el, középpontjában koszorús férfifej. Három fapedálja balról jobbra forte, piano, és „Verschiebung" (eltolás). Felnyitható fedelének belső oldalán üveg alatt rézkeretben készítői jelzés: „Conrad Heubeck in Erlangen". A zsiráfzongora szerkezete úgynevezett függesztett bécsi mechanika. Hangterjedelme hat oktáv + nagy szekund: F1 –G4. Az egészhangok billentyűi csontlapokkal borítottak, a félhangok billentyűi feketére pácolt jávorfából készültek. A kalapácsfejek famagját több réteg szarvasbőr borítja. E hangszertípust a felső rész nyújtott, s erősen ívelt „nyaka" miatt nevezik zsiráf-zongorának. A függőleges kalapácszongorák általában díszesen megmunkáltak, s így az empire szalonok összképébe a berendezés szerves tartozékaként illeszkednek.

Irodalom

- Batári Ferenc, Vadászi Erzsébet: *Bútorművészet a gótikától a biedermeierig*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2000. - 132. Nr. 31.
- Szerk.: Pataki Judit: *Művészet és Mesterség. CD-ROM*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1999. - fa, bútor 30.
- Szerk.: Lovag Zsuzsa: *Az Iparművészeti Múzeum. (kézirat)*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. SZ/15.
- Szerk.: Péter Márta: *A klasszicizmustól a biedermeierig. Az európai iparművészet stíluskorszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1990. - Nr. 2.41. (Zlinszkyné Sternegg Mária)
- Szerk.: Voit Pál: *Régiségek könyve*. Gondolat Kiadó, Budapest, 1983. - p. 70., 11. kép

© 2012-2026, Minden jog fenntartva Iparművészeti Múzeum

© 2012-2026, Minden jog fenntartva Iparművészeti Múzeum